

Nedjelja, 21.08.2011.g.

"...mišlju, riječju, djelom i propustom..."

Često mi znaju "odzvanjati" te riječi iz liturgije u mojoj glavi. U zadnjih 15-tak dana dva puta sam se ispovjedio. Oba puta na Mariji Bistrici kamo sam jedanput išao baš po oprost od Gospodina a jedanput sam pješice hodočastio s jednim prijateljem kojemu je to bilo prvi put.

A meni je zapravo Marija Bistrica sinonim za moje ispovijedi. Svatko ima neko svoje mjesto gdje se najlakše otvori Gospodinu, gdje mu najlakše preda svoje grijehe, strahove i dileme, gdje mu najlakše otvori srce i dušu. Ispovijedao sam se ja na više mjesta, u više crkava. No, kada osjetim potrebu za ispovijedi, a nemam mogućnosti da to učinim u svojoj crkvi, jednostavno se odvezem na Mariju Bistricu.

DRAGA,
MOJA
I
NAŠA,
MAJKA
BOŽJA
BISTRIČKA
I
DRAGI
LEOPOLD
MANDIĆ
UVIJEK

MI
U
TOME
POMOGNU.

Stojeći tamo u redu za ispovijed, slušajući razne razgovore na koje naiđem boraveći u tom svetištu a koji su vezani za ispovijed, vrlo često sam znao naići na vjernike koji olako shvaćaju SVETU ISPOVIJED.

Pa i moj prijatelj, kada smo poslije razgovarali o samom boravku u Svetištu, je nešto pričao o ispovijedi te je rekao da je išao nešto ispovjediti i da je brzo izašao od svećenika.

Neka žena je sjedila i čekala svećenika i kazala drugoj ženi kako će se ispovjediti a da zapravo i nema nešto posebno ispovjediti, tek nešto da je bila srdita.

"...mišlju, riječju, djelom i propustom..." Kad bi se svi mi, samo ponekad, sjetili ovih riječi, koje su dio svake svete mise, često bi išli na ispovijedi i često bi molili Gospodina za oprost.

KOLIKO TOGA MI KROZA DAN, KROZ TJEDAN, KROZ MJESEC SAGRIJEŠIMO UPRAVO MIŠLJU, RIJEČJU, DJELOM I PROPUSTOM.

I TKO GOD SE OSJEĆA DA NIJE GRJEŠAN I DA NIJE ČINIO GRIJEHE, NEKA SAMO U SE
BI
PROANALIZIRA
OVE
RIJEČI.

VEĆ NA PRVOJ RIJEČI "MIŠLJU" IMA DA SE SVI MI BACIMO NA KOLJENA I DA TAKO PO
NIZNI
PRIZNAMO
GOSPODINU
SVE
ONE
NEČISTE
I
GRJEŠNE
MISLI
S
KOJIMA
NAS
JE
ZLO
"IZBOMBARDIRALO".
ILI
"RIJEČJU".
ILI
"PROPUSTOM".
DA
DO
"DJELOM"
NISAM
JOŠ
NI
DOŠAO.

Ja se često zgrozim koliko, još uvijek, kako god rastao u vjeri i duhovnosti, ne mogu kontrolirati

svoje riječi a pogotovo svoje misli. KOLIKO SAMO GRIJEHA UČINIM NEKONTROLIRANIM
RIJEČIMA ILI MISLIMA
ZA
KOJE
ZNAM
SAMO
JA.
I
NARAVNO
ZLO
KOJE
ME
S
NJIMA
OPSJEDA.
ZNA
I
GOSPODIN
I
TO
ME
NAJVIŠE
MUČI,
TO
ME
NAJVIŠE
SRAM.

NIJE BITNO ŠTO TO NE ZNA NITKO DRUGI OD LJUDI. GOSPODIN ZNA. NJEMU NE MOG
U I N
E
ŽELIM
NIŠTA
SAKRITI.

A KAKO JE LAKO SAGRIJEŠITI! KAKO ZLO VREBA SVAKU MOJU MISAO, SVAKU MOJ
U RI
JEČ,
MOJE
DJELO
I
PROPUST!
I
STALNO
NEŠTO
UBACUJE
TAKO
DA
MI
PONEKAD
NITI
NE
IZGLEDA
DA
SAM
NAPRAVIO
NEŠTO
GRJEŠNO.

NE MOGU NIKAKO DOKUČITI KOLIKO ZLO MOŽE ZNATI MOJE MISLI. PONEKAD IMAM O
SJEĆAJ
DA
STOJI
STALNO
KRAJ
MENE
I
SVE
ME
PROMATRA,
SVAKU
MOJU

CRTU
LICA,
TRZAJ
TIJELA,
POGLED
KAKO
BI
OSJETILO
ŠTO
MISLIM
I
KAKO
BI
ME
ONDA
NAVELO
NA
NEKI
KRIVI
PUT,
KRIVU
MISAO,
KRIVU
RIJEČ,
KRIVO
DJELO
ILI
PROPUST.

NAJLAKŠE MI JE S NJIM U CRKVI. OSJETIO SAM DA ONO I TAMO POKUŠAVA DJELOVA
TI NA RA
ZNE
NAČINE.
TA
NJEMU
NIJE
NIŠTA
SVETO.
ONO

SVE
TO
MRZI.
ALI,
TAMO
GA
PUNO
LAKŠE
PREPOZNAM,
SVE
ONO
POKVARENO
I
GRJEŠNO
ŠTO
MI
ŽELI
NAMETNUTI.
ČIME
ME
ŽELI
ODVRATITI
OD
MOJEG
GOSPODINA.
I
BRZO
GA
JA
OTJERAM.
"IDI
VRAŽE
GDJE
TE
TRAŽE,
BJEŽI
OD
MENE!"
I
NASTAVIM
SA
ONIM
ŠTO
SAM
VEĆ
ČINIO.

TREBAMO IMATI STRAH BOŽJI. A ON SE SASTOJI I U TOME DA SE BOJIMO SVOJIH GR
JEŠNIH
MISLI
I
PROPUSTA.
ZA
KOJE
SAMO
MI
ZNAMO.
TO
JE
VELIKA
OPASNOST
JER
ĆE
NAS
ZLO
UVIJEK
POKUŠATI
ODVRATITI
OD
ISPOVIJEDI
ZA
TO
UVJERAVAJUĆI
NAS
DA
ZA
TO
NITKO
NE
ZNA
PA
NITI
TO
NE
MORAMO
ISPOVIJEDITI.

"...MIŠLJU, RIJEČJU, DJELOM I PROPUSTOM."

A
ITEKAKO
MORAMO.
ILI
SVOJIH
GRJEŠNIH
I
BESKORISNIH
RIJEČI.

"...MIŠLJU, RIJEČJU, DJELOM I PROPUSTOM."

MOJ GOSPODINE, NEKA TVOJ SVETI DUH UPRAVLJA MOJIM MISLIMA, RIJEČIMA I DJ
ELIMA.
NE
DAJ
DA
ČINIM
PROPUSTE.
A
SVE
DA
SPASIM
SVOJU
DUŠU
I
POMOGNEM
SPASITI
DUŠE
ONIH
KOJE
ČEŠ

MI
POSLATI
NA
PUT.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.